

[Miljøministeren]

imidlertid foreløbig, idet den endelige afgrænsning af den skal ske som et led i den igangværende fredningsplanlægning, hvis resultater først vil foreligge i 1985-86. Hertil kommer, at der ved fredningsplanlægningen vil kunne fremkomme oplysninger, der kan gøre det velbegrundet at medtage også andre arealer langs Vadehavskysten under det kommende Ramsarområde Vadehavet.

Fredningsstyrelsen finder derfor, at en anmeldelse af Vadehavsområdet til listen over vådområder af international betydning ifølge Ramsarkonventionen bør afvente fredningsplanlægningen og således ikke vil kunne ske før i løbet af 1985/86.«

Jeg kan henholde mig til fredningsstyrelsens udtalelse om, at den danske del af Vadehavet og visse tilgrænsende landarealer bør anmeldes som et Ramsarområde, og at denne anmeldelse bør ske samlet. For landarealerne vedkommende er det naturligt, at udpegningsen sker som et led i fredningsplanlægningen - i et samspil med anden fysisk planlægning med særlig vægt på de EF-fuglebeskyttelsesområder, som det netop er overladt til fredningsplanlægningen at afgrænse nærmere. I denne sammenhæng må man også overveje, om andre arealer bør medtages. En anmeldelse af Vadehavet med tilgrænsende landarealer som Ramsarområder vil derfor først kunne ske i løbet af 1985-86.

Spm. nr. S 651

Til miljøministeren (15/6 84) af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Nybroområdet i Blåvandshuk kommune ved Varde er særlig truet af en forurening, der skyldes polycykliske aromatiske kulbrinter?«

Begrundelse

De polycykliske aromatiske kulbrinter er en stofgruppe, der har været genstand for særlig opmærksomhed, fordi gruppen indeholder flere stoffer, som ved dyreforsøg har vist sig at være kræftfremkaldende. De polycykliske aromatiske kulbrinter dannes ved ufuldstændig forbrænding af fossile brændsler. I Nybroområdet ligger der to virksomheder, nemlig affaldsforbrændingsanlægget Vestforbrænding og Nybro Tørreri, hvis hidtidige virksomhed giver anledning til at tro,

at området er truet af forurening, der skyldes polycykliske aromatiske kulbrinter. Ministeren bedes oplyse, om denne antagelse er korrekt.

Svar (29/6 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»De polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH) dannes, således som det også nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, ved ufuldstændig forbrænding af brændsler af organisk oprindelse. De kan også opstå ved brand og andre ulykker, men hovedparten af emissionen er menneskeskabt.

Kilderne til PAH-forurening er mangfoldige, idet de bl.a. omfatter trafikmidler, især benzin- og dieselmotorer, halmasbrænding på marker, små og store fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg og tørrerier.

Den vigtigste faktor af betydning for PAH-dannelsen er driftsforholdene. En optimal, kontinuerlig drift med styret ilttilførsel og konstant høj temperatur samt kontinuerlig brændselstilførsel medfører kun ringe udslip af PAH. Derimod kan et enkelt driftsstop af selv kort varighed forøge PAH-koncentrationen i røggasserne med 10^3 eller mere.

Generelt er store anlæg, f.eks. kulfyrede kraftværker, således relativt langt mindre forurenende med PAH end f.eks. trafikmidler og mindre fyringsanlæg og især brændeovne.

Hvad angår forbrændingsanlægget i Kærup må dets nuværende drift formodes at medføre visse betingelser for dannelse af PAH, især på grund af daglige opstarter og nedkørsler og den portionsvise indføding af affald.

Det påbud om etablering af et støttestyr og overholdelse af en vis minimumstemperatur i ovnen, når affald forbrændes, som blev meddelt affaldsforbrændingsanlægget af Ribe amtsråd i 1983 og senere stadfæstet af miljøstyrelsen og miljøankenævnet, er bl.a. begrundet i et ønske om at begrænse emissionen af organiske forbindelser og lugte.

Der er ikke grund til at antage, at et område som Nybro ved Varde med 2 mindre eller mellemstore energi- og affaldsforbrændingsanlæg er særlig truet af PAH-forurening,